

Motivace dětí v mateřské škole

Andrea Vřešťalová,
ředitelka anglické mateřské
školy FlowerGarten

Zaměříme-li se na motivaci dětí v předškolním věku, budeme se soustředit na věkovou skupinu dětí od 2 do 6 let. Hovoříme tak o motivaci k poznávání, hraní, k výtvarné a kreativní činnosti, sportovní činnosti, ale také o sociálním vývoji dítěte v kolektivu dalších dětí a dospělých.

V mateřské škole si děti spíše hrají, prozkoumávají nové podněty, dovídají se nové informace a vůbec poprvé v životě se snaží **najít si své místo ve skupině** a prosadit se. Předškolní vzdělávání je tou nejdůležitější **etapou ve vzdělávání**, neboť osobnost člověka se formuje právě do šesti let věku dítěte, proto je velmi důležité tento vývoj podporovat nejen v rámci rodiny a přátel, ale právě i v mateřské škole.

Mateřská škola by v žádném případě neměla suplovat práci rodičů. Do určité míry se však **podílí na rozvoji osobnosti dítěte**. Tráví zde přibližně polovinu svého času, proto je velmi důležité vybrat si takové zařízení, kde se bude cítit dobře, bezpečně, bude se vracet domů veselý, plný pozitivních dojmů a zážitků, ale také takovou školku, kde se bude **rozvíjet v souvislosti se svým věkem** a dalšími potřebami.

Stejně jako každý dospělý jedinec je i každé dítě motivováno rozdílně. Všichni mají bez pochyby rádi **pozitivní hodnocení**, které vede k dalšímu rozvoji potřeby úspěšného výkonu. Je skvělé, když jsou děti motivovány úspěchem či pochvalou. Ze zkušenosti však víme, že mnoho dětí je často motivováno sladkostmi, hračkami, ale také různými zákazy a zastrahováním, které vedou většinou k opaku. Děti totiž pracují a vykonávají činnosti pouze za „něco“ a tím si vytváří špatné návyky, které si bohužel nesou v sobě až do dospělosti.

V mateřské škole se děti **sladkostmi ani hračkami nemotivují**, o to je práce učitelů těžší. Je důležité, aby s dětmi pracovali lidé, kteří u nich mají přirozený respekt, děti s nimi rády tráví čas a těší je, když jsou z jejich strany pochváleny. Kolikrát stačí jen úsměv, letmé pohlázení nebo hvězda na nástěnce, kterou vidí všichni kolemjdoucí.

Učitel ve školce by měl být tedy milý, příjemný, kamarádský a měl by mít svou práci opravdu rád.

Často se stává, že děti nejeví zájem o aktivity, které ve školce probíhají. Je to dáno tím, že tráví hodně času hráním **počítačových her, sledováním televize**. Bohužel netráví kvalitní čas se svými rodiči. Žijeme v době, kdy máme kolem sebe tolik užitečných předmětů, jakými jsou iPhony, iPady, které naše děti ovládají minimálně stejně dobře jako my. Někteří rodiče právě toto využívají k zabavení svých dětí místo toho, aby se jim věnovali, povídali si s nimi a zdravě je motivovali.

Ve školce motivujeme děti svým přístupem, chováme se k nim jako k partnerům. Rodiče i pedagogové často ničí motivaci velmi autoritářským postojem. Jsou přísní, vše má svá jasná pravidla a nic nesmí být jinak. Dětský svět je přitom o fantazii a hrách. Pokud jednu činnost provádí jedinec trochu odlišným způsobem než další děti, nemusí se na něj rodič či pedagog hned zlobit, ale spíše jej pochválit za originální nápad a řešení. Dítě by si mělo vyzkoušet mnoho možností řešení dané situace či problému. Není vhodné jej stále opravovat a poučovat, že vše dělá špatně a správně je to pouze tak, jak si myslíme my. **Každý má právo na svůj návrh a názor**. Pokud však udělá dítě opravdu něco špatně, neměli bychom jej hned opravit a udělat práci za něj, ale nenápadně a opatrně jej nasměrovat na tu správnou cestu.

Je velice důležité s dítětem mluvit. Když se mu něco nechce, má to vždy svůj důvod, i když může být hluboko ukrytý. Je třeba si s ním povídat o všem, o jeho kamarádech, učitelích, sourozencích, o tom, co ho baví a co ne. Dítě v nás má poté důvěru a snáz přistoupí na jakoukoli práci.